

การใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน:
มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี
The Use of a Management Systems to Support Student
Assistance : Perspectives of Homeroom Teachers
at Thonburi Vocational College

Anchalee Lueangsrichai¹ Wilawan Vajarodaya²

¹ Deputy Director, Professional Level. Thonburi Vocational College

² รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยการอาชีพฝาง

² Deputy Director, Professional Level. Fang Vocational Education College

E-mail: wilawan072@gmail.com

Received: 2025-06-13 Revised: 2025-10-10 Accepted: 2025-12-02

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน: มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์การทำงาน และวุฒิการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูที่ปรึกษา จำนวน 59 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบง่ายภายในแต่ละชั้น เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ผลการวิจัยพบว่า 1) การใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน: มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน 2) ครูที่ปรึกษาที่มีเพศและประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ระบบบริหารจัดการ การดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ครูที่ปรึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี

Abstract

This research aimed to 1) study the use of a management system to support student assistance from the perspective of homeroom teachers at Thonburi Vocational College, and 2) compare opinions on the use of the management system to support student assistance, classified by gender, work experience, and educational qualifications. The sample consisted of 59 homeroom teachers, selected through stratified random sampling proportional to size, followed by simple random sampling within each stratum. The research instrument was a questionnaire with an overall reliability coefficient of 0.96. The statistics used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and LSD for pairwise comparisons. The research findings revealed that: 1) the overall use of the management system to support student assistance, as perceived by the homeroom teachers at Thonburi Vocational College, was at a high level. The highest mean score was found in the aspect of student promotion and development. 2) Teachers with different genders and work experiences had significantly different opinions on the use of the management system to support student assistance at the .05 level. However, there was no statistically significant difference in opinions among teachers with different educational qualifications.

Keywords : Management system, Student assistance, Homeroom teacher, Thonburi Vocational College

1. บทนำ

การจัดการศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ควบคู่คุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมตามความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะและความคิด สามารถจัดการกับสถานการณ์ที่แตกต่าง และประยุกต์ความรู้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม และค่านิยมที่ดีงาม การพัฒนาผู้เรียนให้มีความประพฤติและปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมดีงามพร้อมเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพของประเทศชาติ สามารถแก้ไขได้โดยอาศัยการศึกษา เพราะการศึกษาถือเป็น

รากฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กระบวนการจัดการศึกษามีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน ทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย หล่อหลอมให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ พร้อมด้วยความรู้ คุณธรรมจริยธรรม และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ [1] การพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นคนที่มีคุณภาพ และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการ ด้วยการส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนแล้ว การป้องกันและช่วยเหลือแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดกับผู้เรียนก็ เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติ ทั้งด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เศรษฐกิจ การระบาดของสารเสพติด ปัญหาครอบครัว ล้วนนำไปสู่การเกิดปัญหาและสภาวะวิกฤติ ทางสังคม

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ถือเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่มีบทบาทหน้าที่ ในการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสมรรถนะสูงเพื่อการพัฒนาประเทศ ได้กำหนดนโยบาย ให้ทุกสถานศึกษามีการดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบ มีครูที่ปรึกษา เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นพลเมืองที่ดีใน สังคม มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิต รอดพ้นจากวิกฤต ทั้งปวง [2] จากสภาพปัญหาผู้เรียนอาชีวศึกษา พบว่า ผู้เรียนมักรวมกลุ่มก่อเหตุความรุนแรงภายนอก สถานศึกษาและแหล่งมั่วสุม ผู้ก่อเหตุส่วนใหญ่มีกลุ่มรุ่นพี่หรือบุคคลภายนอกที่มีอิทธิพลมีพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสมเข้ามาชักจูงพาทำกิจกรรม หรือพยายามเข้ามาก่อวุ่นชกนารุ่นน้องไปในทางที่ผิด เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ปัญหา ทุกสถานศึกษาต้องดำเนินการแก้ปัญหาเร่งด่วน โดยยึดหลัก 3 ป คือ ป้องกัน ปลุกฝัง และปราบปราม เพื่อเร่งแก้ไขปัญหาคือผู้เรียนทะเลาะวิวาทที่ตรงจุด และปลุกฝัง คุณธรรมจริยธรรม ระเบียบ วินัย รวมทั้งเพิ่มมาตรการป้องกันและปราบปรามร่วมกับหน่วยงาน ภายนอก เช่น ตำรวจ ทหาร ฝ่ายปกครอง และศาล หากกระทำผิดให้ดำเนินการตามระเบียบ กฎหมายทันที [3] นอกจากนี้ เครือข่ายสถานศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลได้ ประสานขอความร่วมมือหน่วยงานองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อทบทวนและหาแนวทางเฝ้าระวังป้องกัน และแก้ไขปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาท รวมถึงพฤติกรรมเสี่ยงอื่น ๆ ของผู้เรียนอาชีวศึกษา ตาม นโยบายสถานศึกษาปลอดภัย (MOE Safety Center) โดยให้สถานศึกษากลุ่มเครือข่ายเร่งสร้าง ความรู้ ความเข้าใจในสถานศึกษา และกำกับดำเนินการตามกฎหมายแก่ผู้กระทำความผิดผ่านศูนย์ความ ปลอดภัยของกระทรวงศึกษาธิการผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล ได้แก่ www.MOESafetyCenter.com, LINE @MOESafetyCenter ในการแจ้งเหตุความไม่ปลอดภัย ทั้งนี้สถานศึกษาในสังกัดพื้นที่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จะได้เร่งปรับปรุงแนวทางมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา พฤติกรรมเสี่ยงของผู้เรียนอาชีวศึกษาในมาตรการต่าง ๆ เช่น มาตรการป้องกันการทะเลาะวิวาท การรับน้องใหม่ การเล่นพนัน สารเสพติด ความปลอดภัยทางถนน และแนวปฏิบัติการใช้สื่อออนไลน์ [4] อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษามักเผชิญกับปัญหาหลายด้านทั้งด้าน พฤติกรรม ความ

ประพจน์ การปรับตัวในสังคม การเรียนรู้ รวมถึงปัญหาด้านสังคม เช่น ความรุนแรง ความขัดแย้งในกลุ่มเพื่อน ปัญหาครอบครัว การขาดทักษะชีวิต และปัญหาในการปรับตัวกับการเรียนสายอาชีพ อาจส่งผลให้เกิดการออกกลางคันหรือไม่สามารถพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างยั่งยืน หนึ่งในกลยุทธ์ที่สำคัญในการส่งเสริมและดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้มีพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีคือ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ซึ่งเป็นแนวทางที่สถานศึกษาควรให้ความสำคัญอย่างเป็นระบบ การดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในสถานศึกษาถือเป็นภารกิจสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของนักเรียน ครูที่ปรึกษามีบทบาทหลักในการเป็นผู้ดูแล ติดตาม และให้คำปรึกษา เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาด้านการเรียน การปรับตัวในสังคม และปัญหาส่วนบุคคลต่าง ๆ ครูที่ปรึกษาจึงไม่ใช่เพียงผู้ประสานงานหรือควบคุมผู้เรียนเท่านั้น แต่ต้องทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา เป็นผู้แนะแนว และเป็นผู้นำข้อมูลจากระบบสารสนเทศมาวิเคราะห์เพื่อวางแผนการดูแลช่วยเหลือรายบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบบริหารจัดการงานครูที่ปรึกษาได้ถูกพัฒนาเพื่อนำมาใช้สนับสนุนกระบวนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น หากมีระบบบริหารจัดการงานที่ช่วยสนับสนุนครูที่ปรึกษาให้ทำงานได้สะดวก แม่นยำ และมีระบบข้อมูลกลาง ก็จะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการช่วยเหลือผู้เรียน

ในบริบทของวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนยังต้องเผชิญกับความท้าทายหลายประการ เช่น ความไม่เป็นระบบของข้อมูล การขาดเครื่องมือในการติดตามผล หรือภาระงานที่มากเกินไปของครูที่ปรึกษา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการดูแลผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ และจากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคเกี่ยวกับระบบบริหารจัดการงานครูที่ปรึกษา พบว่า ขาดความชัดเจนของระบบหรือแนวทางในการดำเนินงาน ภาระงานของครูที่ปรึกษามากเกินไป เช่น การสอน งานธุรการ งานกิจกรรม ขาดแคลนบุคลากรและทรัพยากรสนับสนุน ปัญหาด้านความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง ความหลากหลายของปัญหานักเรียน เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ สุขภาพจิต พฤติกรรมเสี่ยง ทำให้ครูที่ปรึกษาต้องมีทักษะหลากหลายในการให้คำปรึกษาและแนะแนว ขาดเครื่องมือหรือวิธีการที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือที่ตรงจุด รวมทั้งขาดทักษะและการสนับสนุนด้านการใช้เทคโนโลยี [5] ด้วยเหตุนี้ ได้มีการนำระบบบริหารจัดการงานครูที่ปรึกษาเข้ามาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลผู้เรียน ซึ่งเป็นเครื่องมือดิจิทัลที่ออกแบบเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานในมิติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบันทึกข้อมูล การติดตามการให้คำปรึกษา การสื่อสารกับผู้ปกครอง และการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน จึงถือเป็นแนวทางที่ตอบโจทย์ต่อการยกระดับคุณภาพของระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา แต่บทบาทและมุมมองของครูที่ปรึกษาต่อการใช้ระบบดังกล่าวยังไม่มีการศึกษาที่ชัดเจน การทำความเข้าใจความคิดเห็นและบทบาทของครู

ที่ปรึกษาจะช่วยพัฒนาการดำเนินงานและระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่งผลให้การดูแลช่วยเหลือผู้เรียนมีความครอบคลุมและตรงจุดมากขึ้น

ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพในการดูแลผู้เรียน เช่น การบันทึกข้อมูลพฤติกรรม การติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ การประสานงานกับผู้ปกครอง รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อวางแผนการให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ อย่างไรก็ตาม การนำระบบดังกล่าวมาใช้ให้เกิดผลอย่างแท้จริง จำเป็นต้องคำนึงถึงมุมมองและความพร้อมของผู้ใช้งานโดยตรง ซึ่งในที่นี้คือ ครูที่ปรึกษา แม้ว่าจะมีการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานครูที่ปรึกษาขึ้นมาเพื่อรองรับการทำงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน แต่ยังไม่มีความชัดเจนเชิงประจักษ์ที่ชัดเจนว่า ระบบดังกล่าวสามารถตอบโจทย์การใช้งานจริงในมิติต่าง ๆ ได้เพียงใด เช่น ความสะดวกในการใช้งาน ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล ความเหมาะสมกับภาระงาน และความสอดคล้องกับบทบาทของ ครูที่ปรึกษา นอกจากนี้ ยังไม่มีงานวิจัยเฉพาะในบริบทของวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรีที่ศึกษาความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาต่อระบบนี้อย่างเป็นระบบ ซึ่งข้อมูลเชิงลึกจากครูผู้ใช้งานจริงจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนา ปรับปรุง และต่อยอดระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ปัจจัยส่วนบุคคลของครูที่ปรึกษา เช่น เพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนหรือการเป็นครูที่ปรึกษา อาจมีอิทธิพลต่อทัศนคติและการใช้ระบบบริหารจัดการดิจิทัลในลักษณะที่แตกต่างกัน เช่น ครูที่มีประสบการณ์มากอาจมองเห็นข้อจำกัดของระบบจากการใช้งานจริง ขณะที่ครูรุ่นใหม่อาจเปิดรับเทคโนโลยีมากกว่า นอกจากนี้ ความหลากหลายในด้านเพศและวุฒิการศึกษาก็อาจสะท้อนถึงแนวทางการทำงานและการปรับตัวต่อเทคโนโลยีได้อย่างหลากหลาย จากปัจจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา การใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน โดยมุ่งวิเคราะห์จากมุมมองของครูที่ปรึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี พร้อมทั้งพิจารณาความแตกต่างทางเพศ ประสบการณ์การทำงาน และวุฒิการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่จะนำไปสู่การพัฒนาระบบที่ตอบโจทย์ผู้ใช้งานได้ดียิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์การทำงาน และวุฒิการศึกษา

3. สมมติฐานของการวิจัย

ครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรีที่มี เพศ ประสบการณ์การทำงาน และวุฒิการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรีแตกต่างกัน

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 67 คน โดยมีครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 40 คน และครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 27 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี โดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan [6] ซึ่งใช้สำหรับกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ทราบขนาดแน่นอน โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 95% และค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Stratified Random Sampling: Proportional Allocation) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ภายในแต่ละชั้นเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างให้ตรงตามจำนวนที่กำหนด ได้แก่ ครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 35 คน และครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 24 คน รวมทั้งสิ้น 59 คน

4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ ประสบการณ์การทำงาน และวุฒิการศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ การใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี 5 ด้านคือ 1) ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองผู้เรียน 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน 4) ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหาผู้เรียน 5) ด้านการส่งต่อผู้เรียน

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่มหาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครบุรี ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์การทำงาน และวุฒิการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน: มุมมองของครูที่มหาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครบุรี 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 7 ข้อ 2) ด้านการคัดกรองผู้เรียน จำนวน 6 ข้อ 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน จำนวน 10 ข้อ 4) ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหาผู้เรียน จำนวน 7 ข้อ และ 5) ด้านการส่งต่อผู้เรียน จำนวน 7 ข้อ รวมทั้งสิ้นจำนวน 37 ข้อ

4.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.4.1 ศึกษาค้นคว้า หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน: มุมมองของครูที่มหาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครบุรี

4.4.2 สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน: มุมมองของครูที่มหาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครบุรี เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert [7] แบ่งเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.4.3 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและทำการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับเนื้อหา พบว่า ข้อคำถามทุกข้อผ่านเกณฑ์การพิจารณาและทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

4.4.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง ได้แก่ บุคลากรที่ทำหน้าที่ครูที่ปรึกษาจากวิทยาลัยการอาชีพฝาง จำนวน 30 คน เนื่องจากเป็น สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างจริง บุคลากร ในสถานศึกษามีลักษณะการทำงานและหน้าที่ใกล้เคียงกัน รวมทั้งมีระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนใน ลักษณะเดียวกัน และนำมาวิเคราะห์ความเที่ยงทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้เกณฑ์ 0.70 ขึ้นไป พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.96 ถือว่าแบบสอบถามชุดนี้มีค่าความเที่ยง อยู่ในระดับสูง สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

4.4.5 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ที่กำหนดไว้ และนำผลมาวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัยต่อไป

4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานนทบุรี จัดส่งแบบสอบถามให้กับครูที่ปรึกษา จำนวน 59 คน ในรูปแบบออนไลน์ โดยสแกนผ่านลิงก์และ QR Code บนแอปพลิเคชัน Google Forms ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยตรวจสอบ ความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม เพื่อนำผลไปวิเคราะห์ ข้อมูลต่อไป

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตาม เพศ ประสิทธิภาพการทำงาน และวุฒิการศึกษา วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่า ร้อยละ (Percentage)

4.6.2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุน การดูแลช่วยเหลือผู้เรียน: มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานนทบุรี โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ การแปลความหมายค่าเฉลี่ยโดยการกำหนดเกณฑ์ระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ของซูครี วงศ์รัตนะ [8] มีความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ความคิดเห็น/ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ความคิดเห็น/ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ความคิดเห็น/ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ความคิดเห็น/ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ความคิดเห็น/ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.6.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน: มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี จำแนกตามเพศ และวุฒิการศึกษา ใช้สถิติการทดสอบค่า t-test (Independent Samples)

4.6.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน: มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใช้การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

5. ผลการวิจัย

5.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง ร้อยละ 62.71 และเพศชาย ร้อยละ 37.29 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี ร้อยละ 57.63 รองลงมาคือ 10-20 ปี และมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ตามลำดับ มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 59.32 รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี

5.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	ระบบบริหารจัดการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	อันดับ
1	การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล	4.45	0.39	มาก	3
2	การคัดกรองผู้เรียน	4.48	0.34	มาก	2
3	การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน	4.49	0.52	มาก	1
4	การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาผู้เรียน	4.41	0.48	มาก	4
5	การส่งต่อผู้เรียน	3.96	0.69	มาก	5
รวม		4.36	0.14	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน: มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, $SD = 0.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X} = 4.49$, $SD = 0.52$) รองลงมา คือ ด้านการคัดกรองผู้เรียน ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาผู้เรียน และด้านการส่งต่อผู้เรียน ตามลำดับ

5.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน: มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์การทำงาน และวุฒิการศึกษา แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2-4

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน: มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี จำแนกตาม เพศ

ด้านที่	ระบบบริหารจัดการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน	Levene's Test			t	Sig.
		F	Sig.	df		
1	การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล	1.12	0.29	57	-3.42*	0.00
2	การคัดกรองผู้เรียน	0.84	0.36	57	-2.52*	0.01
3	การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน	2.05	0.16	57	-1.69	0.15
4	การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาผู้เรียน	0.64	0.43	57	-3.07*	0.00
5	การส่งต่อผู้เรียน	1.27	0.27	57	-2.15*	0.03
รวม		0.91	0.34	57	-4.13*	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูที่ปรึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองผู้เรียน ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาผู้เรียน ด้านการส่งต่อผู้เรียน และไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้ทิศทางของค่า t ที่เป็นลบบ่งชี้ว่า ครูเพศหญิงมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการใช้ระบบบริหารจัดการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนมากกว่าครูเพศชาย ในด้านที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี จำแนกตาม วุฒิการศึกษา

ด้าน ที่	ระบบบริหารจัดการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน	Levene's Test			t	Sig. (2-tailed)
		F	Sig.	df		
1	การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล	1.08	0.30	57	-2.17*	0.00
2	การคัดกรองผู้เรียน	0.94	0.34	57	-2.41*	0.02
3	การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน	2.14	0.15	57	-1.82	0.07
4	การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาผู้เรียน	0.67	0.42	57	-0.80	0.43
5	การส่งต่อผู้เรียน	1.26	0.27	57	-0.87*	0.04
รวม		0.88	0.35	57	-1.04	0.34

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี โดยภาพรวมไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองผู้เรียน และด้านการส่งต่อผู้เรียน และไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน และด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาผู้เรียน ทิศทางของค่า t ที่เป็นลบสะท้อนว่า ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มวุฒิการศึกษาปริญญาตรีในด้านที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สรุปได้ว่า ระดับวุฒิการศึกษามีผลต่อความคิดเห็นในการใช้ระบบบริหารจัดการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเฉพาะบางด้าน โดยครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นเชิงบวกมากกว่าในด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองผู้เรียน และด้านการส่งต่อผู้เรียน ขณะที่ด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่เกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี จำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน

ด้าน ที่	ระบบบริหารจัดการ ดูแลช่วยเหลือผู้เรียน	Levene Sig.	df1	df2	F	Sig.	LSD (รายคู่ที่แตกต่าง)
1	การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล	0.48	2	56	4.14	0.02*	<10 vs >20: 0.43 [0.00]*
2	การคัดกรองผู้เรียน	0.36	2	56	3.78	0.01*	<10 vs >20: 0.45 [<0.00]*
3	การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน	0.43	2	56	1.36	0.06	–
4	การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข ปัญหาผู้เรียน	0.50	2	56	3.06	0.01*	<10 vs >20: 0.45 [0.00]*
5	การส่งต่อผู้เรียน	0.29	2	56	3.52	0.00*	<10 vs >20: 0.50 [<0.00]*
รวม		0.40	2	56	3.89	0.01*	<10 vs >20: 0.39 [0.00]*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตารางวิเคราะห์ค่า Levene Sig. อยู่ระหว่าง 0.29–0.50 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่า ความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองผู้เรียน ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาผู้เรียน และด้านการส่งต่อผู้เรียน และไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วย LSD พบว่า โดยภาพรวมครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี ในหลายด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองผู้เรียน ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข

ปัญหาผู้เรียน และด้านการส่งต่อผู้เรียน ยกเว้นด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งสะท้อนว่า ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอื่น อย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่า ประสบการณ์ช่วยเพิ่มความสามารถในการสังเกต วิเคราะห์ และ จัดการปัญหาของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

6. สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี สามารถสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

6.1 การใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

การใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการตอบสนองภารกิจของครูที่ปรึกษา ทั้งในด้านการจัดเก็บข้อมูลผู้เรียน การติดตามผล การสื่อสาร และการวิเคราะห์ข้อมูล ระบบบริหารจัดการมีความเป็นระบบและใช้งานง่าย ครูที่ปรึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลของผู้เรียนได้อย่างสะดวกและทันเวลา ซึ่งช่วยให้สามารถวางแผนการดูแลช่วยเหลือหรือให้คำปรึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ สุวิภา ตั้งก่อสกุล [9] ได้กล่าวว่า ระบบการบริหารจัดการระบบสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพคือ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล มีความถูกต้อง เป็นปัจจุบัน มีความสามารถในการตรวจสอบได้ มีความสะดวกต่อการใช้งานได้อย่างทันทั่วทั้งที่สามารถวางแผนการทำงาน และตรงความต้องการของผู้ใช้งาน นอกจากนั้นได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร มีการอบรม ส่งเสริม หรือจัดหาเทคโนโลยีที่จำเป็นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ครูที่ปรึกษามีความมั่นใจในการใช้ระบบ และระบบสามารถบูรณาการกับการทำงานจริง ไม่ใช่แค่ระบบที่อยู่ในกระดาษ เกิดประโยชน์ในการดูแลผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม สิ่งเหล่านี้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลผู้เรียนอย่างครอบคลุม ส่งผลให้ครูที่ปรึกษามีความรู้สึกว่า ระบบช่วยงานได้จริง จึงสะท้อนออกมาในมุมมองที่เป็นบวกในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรุฒิสุขเสวก [10] ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตนักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

6.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์การทำงาน และวุฒิการศึกษา สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

ครูที่ปรึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าเพศหญิงให้ค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่ครูเพศหญิงมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนมากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัลยา สัตยานุรักษ์ [11] ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในสถานศึกษา พบว่า ครูเพศหญิงให้ความสำคัญต่อระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในด้านการให้คำปรึกษาและการติดตามพัฒนาการมากกว่าเพศชาย แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงมีความเอาใจใส่และตระหนักถึงบทบาทในการดูแลผู้เรียนมากกว่า และอาจเป็นเพราะลักษณะการทำงานของเพศหญิงมีความละเอียดรอบคอบและใส่ใจในรายละเอียดมากกว่าเพศชาย ซึ่งอาจส่งผลให้ครูเพศหญิงมีความพึงพอใจและเห็นคุณค่าของระบบบริหารจัดการที่ช่วยให้การดูแลผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Whiston & Quinby [12] ได้กล่าวว่า เพศหญิงมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับการใช้เครื่องมือและระบบสนับสนุนการให้คำปรึกษามากกว่าเพศชาย เนื่องจากเพศหญิงมีความใส่ใจในรายละเอียดและด้านอารมณ์ความรู้สึกมากกว่า บทบาทและความรับผิดชอบในการดูแลผู้เรียน ครูผู้หญิงมักถูกคาดหวังให้มีบทบาทในการดูแลและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนมากกว่าเพศชาย ซึ่งอาจทำให้ครูเพศหญิงมีความคุ้นเคยและเห็นความสำคัญของระบบที่ช่วยสนับสนุนการดูแลผู้เรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรไท สำราญรัตน์ [13] ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี พบว่า ครูที่ปรึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมแตกต่างกัน

ครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ถูกออกแบบให้ใช้งานง่ายและครอบคลุมทุกระดับความรู้ ระบบที่นำมาใช้ถูกพัฒนาให้มีความเป็นมิตรกับผู้ใช้งาน (User-Friendly) รองรับการใช้งานของครูที่ปรึกษาทุกวุฒิการศึกษาอย่างเท่าเทียม จึงไม่ส่งผลต่อความแตกต่างของความคิดเห็น สอดคล้องกับแนวคิดของ Saad & Daud [14] ได้กล่าวว่า หากระบบสารสนเทศที่นำมาใช้งานถูกออกแบบให้ใช้งานง่าย มีความชัดเจนในการใช้งาน ครอบคลุมทุกระดับความรู้ มีมาตรฐานกลาง และได้รับ

การสนับสนุนจากองค์กร จะทำให้ครูทุกกลุ่มยอมรับได้ แม้ว่ามีพื้นฐานการศึกษาต่างกัน อีกทั้งวิทยาลัยฯ มีการจัดอบรมหรือสนับสนุนการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างทั่วถึง ครูที่ปรึกษาทุกระดับได้รับการฝึกอบรมและทรัพยากรที่เท่าเทียมกัน ทำให้ทักษะการใช้ระบบและมุมมองต่อระบบไม่แตกต่างกัน ครูที่ปรึกษาทุกคนแม้ว่าวุฒิการศึกษาจะแตกต่างกัน แต่มีบทบาทและหน้าที่ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเหมือนกัน ทำให้มุมมองต่อความสำคัญของระบบบริหารจัดการไม่แตกต่างกัน ครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะวุฒิการศึกษาใด ต่างก็เห็นความสำคัญของระบบบริหารจัดการในการเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเหมือนกัน ส่งผลให้ความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขวัญเนตร มูลทองจาด [15] ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี พบว่า ครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาผู้เรียน และด้านการส่งต่อผู้เรียน โดยพบว่าผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน : มุมมองของครูที่ปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี น้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี มีความชำนาญในบทบาทการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน และการบริหารจัดการระบบมากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี อาจยังอยู่ในช่วงปรับตัวหรือเรียนรู้บทบาท รวมถึงอาจยังไม่คุ้นเคยกับระบบบริหารจัดการหรือไม่มั่นใจในการใช้งานระบบมากเท่ากับผู้ที่ประสบการณ์มากกว่า ส่งผลให้ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่ามีความเห็นในเชิงบวกและชัดเจนมากกว่าเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประโยชน์ของระบบ ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์หลายปีมักมีโอกาสเจอสถานการณ์และปัญหาต่าง ๆ ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนมากกว่า ทำให้เห็นความสำคัญของระบบบริหารจัดการเป็นเครื่องมือช่วยลดภาระงานและเพิ่มประสิทธิภาพได้จริง แม้ครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่าอาจมีทักษะด้านเทคโนโลยีมากกว่าในบางกรณี แต่ในแง่การใช้ระบบเพื่อสนับสนุนงานดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ อาจยังขาดความมั่นใจหรือยังไม่เคยใช้ระบบอย่างเต็มรูปแบบ ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าอาจมีโอกาสดำเนินการฝึกอบรมและทดลองใช้ระบบในเชิงลึกมากกว่า ทำให้มีมุมมองที่ดีต่อระบบ และครูที่มีประสบการณ์หลายปีมักได้รับมอบหมายบทบาทความรับผิดชอบที่สูงขึ้น เช่น การบริหารจัดการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในระดับที่ซับซ้อนขึ้น ส่งผลให้มองเห็นความจำเป็นและประโยชน์ของระบบบริหารจัดการในงาน

ของตนได้ชัดเจนกว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิวลี ยืนยาว และอุไร สุทธิรัมย์ [16] ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่า ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมแตกต่างกัน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นต่อระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี สำหรับด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองผู้เรียน และด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ไม่พบความแตกต่าง อาจเป็นเพราะสถานศึกษามีแนวปฏิบัติหรือนโยบายมาตรฐานเดียวกัน ครูทุกคนไม่ว่าจะเพิ่งเริ่มปฏิบัติงานหรือมีประสบการณ์มากก็ทำงานภายใต้มาตรฐานและเครื่องมือเดียวกันและประสบการณ์การสอนไม่ใช่ตัวกำหนดทัศนคติเสมอไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤษฎิพงษ์ ไชยยะณกุล [17] ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่าครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองผู้เรียน และด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ไม่แตกต่างกัน

7. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

7.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

7.1.1 ควรจัดให้มีโครงการพัฒนาศักยภาพครูที่ปรึกษา ที่คำนึงถึงความหลากหลายด้านเพศและประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน เพื่อให้ครูทุกกลุ่มสามารถใช้ระบบบริหารจัดการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

7.1.2 ควรพัฒนากิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ที่ตอบสนองต่อความต้องการของครูที่ปรึกษาในแต่ละกลุ่ม เช่น ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์น้อยควรได้รับการฝึกฝนด้านการใช้ระบบอย่างเป็นขั้นตอน ส่วนครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์สูงควรได้รับการอบรมเชิงลึกที่เน้นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

7.1.3 ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างครูที่ปรึกษาที่มีเพศและประสบการณ์การทำงานต่างกัน โดยเฉพาะการสร้างเครือข่าย เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในการใช้ระบบบริหารจัดการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

7.1.4 ครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่าง สะท้อนว่าระบบบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนมีการออกแบบให้ใช้งานง่าย ครอบคลุม รองรับผู้ใช้ทุกระดับวุฒิการศึกษา

7.1.5 สนับสนุนให้ครูทุกระดับวุฒิการศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบโดยเปิดรับข้อเสนอแนะจากผู้ใช้งานจริง เพื่อลดอุปสรรคในการใช้งานและเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

7.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 ควรขยายการวิจัยไปยังครูที่ปรึกษาในสถานศึกษาอื่น เช่น วิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบมุมมองและผลลัพธ์ของการใช้ระบบบริหารจัดการ

7.2.2 ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้ระบบบริหารจัดการต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

7.2.3 เน้นศึกษาวิธีการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่เหมาะสมและส่งเสริมการใช้งานในกลุ่มครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์น้อย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

7.2.4 ศึกษาปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ทักษะคติ หรือปัจจัยการสนับสนุนจากผู้บริหารที่อาจส่งผลต่อความคิดเห็นและการใช้ระบบบริหารจัดการ

เอกสารอ้างอิง

- [1] ทิศนา ขัมมณี. (2560). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 21). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [2] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2558). นโยบายอาชีวศึกษาเพื่อสู่การปฏิบัติที่เป็นจริง. สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- [3] ตรีนุช เทียนทอง. (2565, 21 พฤศจิกายน). สอศ.เร่งแก่นักศึกษาอาชีวะทะเลาะวิวาทที่ต้นตอตรงจุด. [รายงานการประชุม]. การประชุมแก้ปัญหา นักศึกษาอาชีวะทะเลาะวิวาท เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการทะเลาะวิวาท. กรุงเทพมหานคร, ประเทศไทย.
- [4] สุเทพ แก่นสันเทียะ. (2565). นโยบายอาชีวศึกษาเพื่อสู่การปฏิบัติที่เป็นจริง. สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- [5] วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี. (2567). รายงานผลการประเมินตนเอง วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี (Self Assessment Report : SAR). งานประกันคุณภาพการศึกษา, วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี.
- [6] Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.
- [7] Likert, Rensis A. (1961). New Patterns of Management. New York: McGraw-H Book Company Inc.

- [8] ชุศรี วงศ์รัตนะ. (2553). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 12). ไทเนรมิตกิจ อินเทอร์เน็ต โปรเกรสซีฟ.
- [9] สุวิภา ตั้งก่อสกุล. (2564). การพัฒนาระบบการบริหารจัดการระบบสารสนเทศ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Student Support System : SSS) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ.
- [10] วรวิมล สุขะเสวก. (2563). การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตนักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดนครสวรรค์. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์, 8(1), 377-392.
- [11] กัลยา สัตยานุรักษ์. (2562). การมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในสถานศึกษา. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, 20(2), 45-60.
- [12] Whiston, S. C., & Quinby, R. F. (2009). Review of school counseling outcome research. *Psychology in the Schools*, 46(3), 267-272.
- [13] อรไท สำราญริน. (2567). แนวทางการดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 9(2), 989-1004.
- [14] Saad, R. M., & Daud, M.Y. (2020). Teachers' perception of educational management information system (EMIS) in Malaysian schools. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 10(5), 459-469.
- [15] ขวัญเนตร มุลทองจาด, และนุชนรา รัตนศิริประภา. (2564). การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี. วารสารการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร, 12(2), 35-49.
- [16] สิวลี ยืนยาว, และอุไร สุทธิแย้ม. (2565). การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขต เบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ฯ, 9(3), 421-433.
- [17] กฤษฎิพงษ์ ไชยยะณกุล. (2564). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(1), 145-160.